

ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

У міжнародній наукометричній базі Scopus Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара п'ятий рік поспіль впевнено посідає 8-му сходинку. Це найвищий результат серед дніпровських університетів.

Моніторинг, за яким укладається рейтинг українських ЗВО, проводиться видавничою службою «УРАН». Рейтинг формувався за показниками бази даних Scopus, яка є інструментом для відстеження цитованості наукових статей, що публікуються навчальним закладом або його співробітниками. Станом на квітень 2018 року до цієї бази даних було включено 162 ЗВО України.

Зокрема, в таблиці рейтингу українські університети ранжувалися з урахуванням індексу Гірша – показника, який базується на кількості наукових публікацій і кількості їх цитувань.

«Зараз наш університет готується до підтвердження статусу національного закладу вищої освіти, а також до атестації наукової діяльності, – розповів ректор ДНУ, член-кореспондент НАНУ Микола Поляков. – Обидва ці заходи тісно пов'язані з публікативною активністю наших співробітників, і зокрема, зі статусом університетських наукових видань. І це дуже важливо, адже, як відомо, найбільш визнаними в науковому світі базами даних є саме Scopus та Web of Science.»

«У наукометричній базі Scopus наш університет вже має близько 3 500 публікацій та індекс Гірша зі значенням 40, що й дозволило нам отримати 8-ме місце у рейтингу. Ми й надалі працюватимемо над включенням низки наших наукових видань до цієї всевітньовідомої бази. В іншій міжнародній наукометричній базі Web of Science у нас розміщено 3 000 наукових публікацій та чотири наукових журнали. За цим показником наш університет посідає друге місце в Україні, поступаючись лише Київському національному університету імені Т. Шевченка, – повідомив проректор з наукової роботи, професор Сергій Оковитий.

ДНУ єдиний із дніпровських ЗВО увійшов до першої десятки Scopus.

Олеся ДОЦЕНКО,
ІАА «УНІ-прес»

12 квітня у приміщенні наукової бібліотеки нашого університету відбулася Регіональна нарада з питань підготовки та атестації кадрів вищої кваліфікації за участю директора департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування МОН України Андрія Шевцова.

ДОБРОЧЕСНІСТЬ У НАУЦІ: МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

На нараду зібралися представники 20 закладів вищої освіти та трьох наукових установ Дніпропетровської та Кіровоградської областей: ректори, проректори, вчені секретарі закладів вищої освіти (ЗВО) та наукових установ, голови та вчені секретарі спеціалізованих вчених рад, завідувачі аспірантури та докторантури та інші науковці. Учасників наради привітав ректор університету, член-кореспондент НАН України Микола Поляков.

Свій виступ Андрій Шевцов розпочав з проблемних питань атестації кадрів – процедури захисту дисертацій. Зокрема, це стосується невідповідності стенограм захисту фонограмі, що мало місце в деяких випадках «проблемних» дисертацій. Також він звернув увагу голів та вчених секретарів спецрад на обов'язкові складові виступів при обговоренні дисертації, в яких усі доктори – члени спецради за спеціальністю дисертації мають встановити рівень теоретичної підготовки здобувача, його особистий внесок у розв'язання наукової проблеми чи у вирішення конкретного наукового завдання, рівень його обізнанос-

ті з результатами наукових досліджень інших учених тощо.

Значну увагу Андрій Гаррієвич приділив нагальній проблемі запозичення текстів у дисертаціях. Це стосується не лише використання текстових запозичень без відповідних посилань, а й випадків викладу в дисертаціях думок інших авторів, де нечітко прописано, який текст належить саме дисертанту. Це стосується й огляду літератури – обов'язкового структурного елементу дисертації. «Якщо це є переказ своїми словами або аналіз, то це нормально, якщо є просто запозичення слово в слово, без лапок – це вже крадіжка», – зазначив Андрій Шевцов. Згідно з «Порядком присудження наукових ступенів» виявлення таких запозичень тексту без посилання на джерело призводить до скасування рішення спецради без права повторного захисту дисертації. «Взагалі треба починати виховання наших науковців ще зі студентських лав. Студенти не мають красти один в одного магістерські роботи, реферати і т. ін. Тому це питання виховання», – зазначив доповідач. Сучасні програми щодо виявлення плагіату лише порівнюють тексти, але не дають аналізу, чи є належне посилання, чи немає. Тому основою доброчесності в науці є внутрішня мотивація науковця – не красти чужі ідеї, тексти, результати.

Також директор департаменту МОН, звертаючись до вчених секретарів ЗВО й наукових установ, наголосив на важливості ретельної перевірки публікацій здобувачів учених звань у виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus та Web of Science. У статті на сайті МОН України «Обережно, фейк...», а також у листі МОН

України керівникам ЗВО та наукових установ за № 1-9-163 від 19.03.2018 р. зазначено про випадки шахрайства із цими виданнями.

Гарною новиною для здобувачів учених звань стало роз'яснення стосовно довідки про знання певної мови країн Євросоюзу на рівні B2. Такі довідки тепер можуть видавати університети, якщо вони мають ліцензію на підготовку магістрів з іноземних мов. Доповідач зазначив, що Міністерство віддає вирішення цього питання на розсуд вчених рад, при цьому закликав бути критичними. Це ж стосується і вимоги щодо стажування.

Андрій Шевцов розповів про проект Міністерства щодо створення єдиної національної мережі, репозиторію, який об'єднає локальні бібліотеки, університети, наукові установи, спеціалізовані вчені ради, та в якому окрім дисертацій також будуть розміщуватися журнали, монографії, посібники, магістерські і бакалаврські роботи. Це дасть змогу робити пошук на запозичення текстів принаймні серед україномовних дисертацій і знайомитися з науковими здобутками.

Наприкінці свого виступу Андрій Шевцов звернув увагу присутніх на новий Порядок формування переліку наукових фахових видань України. Відповідно до цього Порядку всі журнали поділяються на 3 групи: А, Б і В, де категорія А – це журнали, які входять до наукометричних баз Scopus або Web of Science. Зараз готується проект наказу про встановлення вимог до опублікування матеріалів дисертацій з урахуванням поділу наукових фахових видань за цими категоріями.

Тетяна ХОДАНЕН,
учений секретар ДНУ, доцент кафедри
теоретичної та комп'ютерної механіки

ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

«Даю передстартовий відлік: 10, 9, 8, 7...3, 2, 1 – запалюємо!» Цьому довгоочікуваному відліку, що пролунав 16 квітня на полігоні Павлоградського механічного заводу, передувала піврічна робота студентів і викладачів нашого університету, менторів Інжинірингової школи Noosphere та наукових консультантів.

УНІКАЛЬНИЙ СТАРТ

Перші випробування студентської ракети завершили черговий етап розробки суборбітальної ракети-носія із корисним навантаженням класу CanSat, яку планується запустити до 100-річчя ДНУ імені Олеся Гончара. За п'ять місяців 13 студентів фізико-технічного факультету спроектували ракету-носію легкого класу, здатну піднятися на висоту до 3 км. Групою керували професор університету Микола Дронь і ментор від Інжинірингової школи Вадим Солнцев. Друга команда студентів займалася проектуванням корисного навантаження – супутника-прототипу. До її складу увійшли студенти факультетів фізики, електроніки та комп'ютерних систем, фізико-технічного та прикладної математики. Керували групою ментор від Інжинірингової школи Михайло Фесенко та доцент ДНУ Ігор Гомілко.

В результаті випробувальних запусків ракета злетіла на висоту близько трьох кілометрів і в якості корисного навантаження підняла тестовий супутник-прототип CanSat вагою 330 г. Студенти ж під час запуску в режимі реального часу контролювали, приймали та обробляли інформацію з ракетних бортових систем.

Задоволений успішним запус-

ком студент четвертого курсу фізтеху Богдан Буклеєв повідомив: «Наші супутники знімали певну телеметрію: заміряли висоту, атмосферний тиск. Завдяки приборам спрацювала система парашутування. Також ми успішно посадили тестовий супутник, з якого будуть знімати дані. Насамперед, ми протестували системи спостереження, вони повинні були відслідкувати ракету й навчитися це робити в умовах, наближених до штатних. Наразі вже готується до запуску штатна ракета».

Студент третього курсу фізтеху Владислав Пророка відстежував політ ракети за допомогою камери: «Вважаю, що запуск студентської ракети як для ДНУ, так і для Асоціації Noosphere – велика подія. Під час проектування ми отримали необхідні навички 3D-моделювання, роз-

рахунків на міцність, аеродинаміки. У перспективі хочу стати конструктором ракет», – говорить юнак.

«Завдяки цьому проекту ми відпрацювали зі студентами

Ракета готова до старту. Колективне фото на пам'ять

На пункті стеження – Олександр Добродомов, Костянтин Корячка, Ірина Савченко

дві ґрунтовні освітні програми: SolidWorks – програмний комплекс системи автоматизованого 3D-проегування з елементами розрахунків та ANSYS – систему автоматизованих розрахунків (із гідравліки, міцності, аеродинаміки) для 3D-моделі за певних умов навантаження. Студенти отримали додаткові інструменти для підготовки магістерських і курсових, усі їхні розробки виконані на 3D-принтері», – коментує завідувач кафедри космічних інформаційних технологій Юрій Ткачов.

Як зазначив ректор університету Микола

Поляков, який також був із робочими командами на полігоні, ці випробування дали старт зворотньому відліку до запуску ракети до 100-річчя ДНУ. «Ракети-носії міжнародної класифікації CanSat сьогодні є у кількох країн: Японії, Америки, Європейського космічного агентства, – наголосив Микола Вікторович. – Якщо запуски ракет наших студентів будуть успішними, ДНУ зможе стати базою для організації міжнародних престижних наукоємних змагань, які сьогодні підтримують провідні аерокосмічні організації світу NASA, Boeing, Європейське космічне агентство».

Алла БАХМЕТЬЄВА,
доцент кафедри масової та міжнародної комунікації

КРИЗЬ ПРИЗМУ ЧАСУ

Доповіддю «На крилах Дніпровської Гончаріани» конференцію відкрила професор Ірина Попова

У квітні цього року Дніпровський національний університет святкує сторічний ювілей Олесь Гончара, іменем якого по праву пишається вже десятиріччя. 12 квітня стартувала сьома Всеукраїнська наукова конференція «Світ Олесь Гончара і Олесь Гончар у світі», співорганізатором якої разом із нашим університетом став Інститут літератури імені Т. Шевченка НАН України. Тематика конференції підкреслює широту горизонтів рецепції творчості митця в нерозривному зв'язку з його духовними й творчими глибинами. На їхній непроминальній цінності наголосила, відкриваючи конференцію, доктор філологічних наук, декан факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, професор Ірина Попова. Вагомість і значущість постаті Олесь Гончара в літературі ХХ століття, в українській культурі загалом – не

«Дякую Богу, що дав мені народитися українцем!» – так напише Олесь Гончар у своєму щоденнику за десять днів до смерті, ніби ненавмисно підкреслюючи головне у своїй непростій, але славіній життєвій дорозі. Не просто українцем, а видатним сином свого народу судилося стати Олесю Гончару, який, пройшовши страшними дорогами Другої світової, зберіг віру в добро, у силу правдивого слова, зберіг любов до людей і світу, умирає за них...

НАРОДИТИСЯ УКРАЇНЦЕМ

лише в історичному контексті, а й на сучасному етапі її розвитку – ключова ідея наукового форуму, висловлена, зокрема, і в привітанні ректора університету, професора Миколи Полякова.

Особливий тон науковій події задав перегляд документального фільму «Поборники незалежності – Олесь Гончар». Непростий життєвий шлях судилося йому пройти – і чи не страшнішим за пекло війни було балансування між системою та покликком серця служити рідному народу. Обіймаючи найвищі посади в Спілках письменників України та СРСР, Олесь Гончар дбав не про власний добробут, а про збереження української мови, літературної спадщини, про повернення із забуття репресованих письменників та їхнього доробку, оберігав, як міг, творчу молодь шістдесятих.

«Правду ви мені все одно не дасте написати, а неправду – не хочу!» – відомі слова письменника, у яких озвучено його життєвий принцип. Про громадську діяльність Олесь Гончара, про кристалічність його моральних принципів як людини, письменника, українця-патріота йшлося в доповідях першого пленарного засідання конференції. У ньому взяли участь видатні вчені України – директор Інституту літератури імені Т. Шевченка НАН України, академік Микола Жулинський, директор Центру літературної творчості Інституту філології КНУ імені Тараса Шевченка, професор Михайло Наєнко, а також відомий письменник,

журналіст, лауреат премії імені Олесь Гончара Віталій Абліцов (м. Київ), доктор філологічних наук, професор Олег Рарицький (м. Кам'янець-Подільський), голова Дніпропетровської обласної організації Національної спілки письменників України Володимир Луценко та ін. Учасники конференції тепло привітали почесну гостю зібрання – племінницю Олесь Гончара Віру Гаврилівну Сесь. У промовах були оприятнені особливі, маловідомі аспекти життя та творчості Олесь Гончара, дуже непрості ситуації, у яких він завжди залишався вірним собі. Напевне, спільну для багатьох науковців думку висловив Микола Жулинський, зауваживши, що лише зараз українська культура наново відкриває літературну спадщину Олесь Гончара, помічаючи в ній актуальні духовно-

Літературознавці Віталій Абліцов і Михайло Наєнко – учасники конференції

ментальні константи, і конференція – своєрідний каталізатор цього процесу.

Найбільше в доповідях йшлося про унікальні «Щоденники» Олесь Гончара, дбайливо упорядковані його дружиною Валентиною Данилівною. Ці тексти – не просто документ душі письменника, а й дзеркало його епохи. Кризь призму оцінки автора «Щоденників» розглянув феномен шістдесятиництва Олег Рарицький. У межах програми конференції він презентував свою монографію «Партитури тексту й духу (художньо-документальна проза українських шістдесятиників)». Справедливо претендує на резонанс і книга Віталія Абліцова «Олесь Гончар: ілюзія і дійсність» (передмова С. Гальченка), теж презентована на конференції. У ній відкриваються маловідомі сторінки, пов'язані з життєвою долею і творчістю письменника. Мотто до книги автора – правда понад усе! – оприятнює націленість на відтворення правдивого образу Олесь Гончара. На презентаціях книг була присутня й студентська молодь, за якою, власне, – майбутнє гончарознавства.

Ювілейний 2018 рік – і для нашого університету, і для його славетного вихованця – ще увінчається не однією визначною подією, урочистим заходом, але з упевненістю можна сказати про значний науковий і культурний резонанс конференції, що відбувалася, про її історичний і загальнонаціональний смисл.

Наталія ОЛІЙНИК,
кандидат філологічних наук,
завідувач кафедри української літератури
Ольга ШАФ,
кандидат філологічних наук, доцент
кафедри української літератури

ОЛЕСЬ ГОНЧАР І ПРИДНІПРОВ'Я: ТВОРЧИЙ ДІАЛОГ

У 90-ті роки ХХ ст. на факультеті української й іноземної філології та мистецтвознавства як одну із форм пошанування Олесь Гончара й поглибленого ознайомлення з його творчістю було визначено літературні читання, що з 1995 року стали щорічними.

Відкриття цих читань, звичай, планують на 3 квітня, у день народження письменника. Студенти факультету є не лише учасниками читань, а й із задоволенням переглядають документальні фільми про Олесь Терентійовича, презентації нових видань творів митця та наукових розвідок, присвячених його творчості, зустрічам з тими, хто спілкувався з письменником особисто, беруть участь у поетичних конкурсах й аматорських виставах.

У ювілейні роки такі читання охоплюють студентство всього університету. Квітень 2003 року в ДНУ став місяцем Олесь Гончара: читання були присвячені 85-річчю від дня народження митця й 35-річчю виходу у світ його роману «Собор». Наступні Гончарівські читання було означено такими темами: «Олесь Гончар – Лицар краси і правди» (2004), «Велет українського духу» (2005), «Жайворон степового космосу» (2006), «Берег вічної любові» (2007), «Зоря любові неодолимості» (2008), «Дорогами молодості Олесь Гончара» (2009), «Він ішов життям і крокував війною» (2010), «Олесь Гончар – відомий і невідомий» (2011), «Олесь Гончар про лицарів духу» (2012), «Берег любові в житті Олесь Гончара» (2013), «Душі соборності Шевченкового джерела» (2014), «Бригантини духу Олесь Гончара» (2015), «Найвища краса – це краса вірності» (2016), «Собори нашої пам'яті» (2017).

У проведенні Гончарівських читань народилася ще одна

традиція: на їх відкритті завжди звучали поезії Віктора Коржа, пройняті трепетною любов'ю до світоця української духовності. Олесь Гончар відіграв визначальну роль у становленні Віктора Коржа як поета, і тому щоразу читали нові поезії, написані безпосередньо до визначеної теми заходу.

Племінниця Олесь Гончара Віра Сесь дарує кафедрі української літератури власноруч вишитий портрет письменника

Традиційною гостею завжди була Олександра Терентіївна Сова – сестра письменника, яка після війни залишилася єдиною рідною для нього людиною, замінила йому сім'ю і створила умови для праці, а також його племінниця – Тетяна Онопрієнко і Віра Сесь, які докладають максимум зусиль для належного підтримання маленького будиночка в Ломівці, що став прихистком для май-

бутнього письменника після повернення із фронтів Другої світової війни, та збереження в ньому неповторної, емоційно насиченої духовної аури.

Цьогорічні читання «Олесь Гончар і Придніпров'я: творчий діалог» стали особливими, оскільки були присвячені святкуванню 100-літнього ювілею Митця. Учасники читань – викладачі та студенти – співали улюблені пісні письменника, а також декламували поезії, присвячені Олесю Гончару дніпровськими поетами. Пролунали й наукові доповіді, зокрема старшого наукового співробітника музею «Літературне Придніпров'я» Світлани Мартиненко про творчий діалог між письменниками нашого регіону та Олесем Гончаром: «Осмилення постаті Олесь Гончара в циклі радіопередач «На полі Слова» Наталки Нікуліної».

Довгі роки згадуватимуть учасники приємний сюрприз від Віри Гаврилівни Сесь, племінниці Майстра. Вона подарувала університетові власноруч вишитий портрет Олесь Терентійовича, який віднині прикрашатиме іменну аудиторію академіка О.Т. Гончара.

Щорічно змінюються організатори Гончарівських читань, і це вносить певну новизну, оскільки кожен подає творчість і візію постаті Майстра залежно від свого сприйняття. Викладачі кафедри та гості висвітлюють нові грані феномену творчої особистості митця, його світоглядної позиції, естетичних та морально-етичних засад. Змінюються студенти, засоби технічного оснащення читань, але незмінною залишається тепла атмосфера зустрічей.

Людмила РОМАС,
доцент кафедри
української літератури,
кандидат філологічних наук

До 100-річчя Олесь Гончара у науковій бібліотеці нашого університету відбулися літературні читання «Моє знайомство з Олесем Гончаром». До бібліотеки завітали студенти підготовчого відділення університету, що приїхали з різних країн світу.

РАРИТЕТНА СПАДЩИНА

Завідувач відділу обслуговування науковою літературою Марина Заріпова представляє експозицію

Активну участь у заході взяли студенти-філологи під керівництвом завідувача кафедри української літератури Наталії Олійник та доцента цієї ж кафедри Світлани Полякової. Студенти декламували вірші Олесь Гончара, а також поділилися своїми поетичними доробками, присвяченими корифею українського слова. До заходу була підготовлена книжкова експозиція «Олесь Гончар: Моя правда». Співробітники бібліотеки провели огляд творів письменника та літератури, присвяченої його творчій спадщині. Серед численних видань книжкової експозиції варто внокремити цінні за змістом та часом видання книги, зокрема тези першої наукової конференції «Проблеми творчості Олесь Гончара» (1964 року), у якій узяв участь сам письменник; книги з дарчими написами дослідників творчості письменника: М. Степаненка, М. Гуменного, О. Галича. Раритетним примірником є книга дружини письменника Валентини Гончар «Я повен любові», що побачила світ у 2008 році, після присвоєння імені Олесь Гончара університету. На титульному аркуші

Валентина Данилівна написала: «...на світлу пам'ять про Олесь Гончара, чие ім'я тепер носить університет в місті Дніпропетровську, яке до кінця своїх днів по-синівському любив письменник...». Серед творів письменника увагу привертає одна з перших книг оповідань «Модри камінь» (київське видання 1950 року) та невелика за форматом, єдина видана за життя письменника, збірка воєнної лірики «Фронтіві поезії» (дніпропетровське видання 1985 року). Бібліографічною рідкістю варто назвати рекомендаційний покажчик літератури, виданий у Львові 1968 року до 50-річчя з дня народження письменника. Для майбутніх поколінь бібліотека зберігає нагальну доповідь Олесь Гончара на V з'їзді письменників України, датовану 1966 роком.

Захід залишив у присутніх незабутні емоційні враження та сприяв знайомству студентів-іноземців з письменником, чие ім'я носить наш університет.

Людмила ЛУЧКА,
кандидат історичних наук,
заступник директора наукової
бібліотеки

СВРОІНТЕГРАЦІЯ

У Палаці студентів відбулася вісімнадцята конференція, присвячена розвитку міжнародного співробітництва. Науковці з України, Німеччини, Грузії спільно взаємодіяли в напрямку пошуків хвилі успіху в турбулентності сучасної економіки та тенденцій ринку.

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ ОНОВЛЮЮТЬ ДРАЙВЕРИ

У діловій вітальні Палацу студентів склалася дружня атмосфера. Доктори та кандидати наук, студенти та здобувачі наукових ступенів, об'єднанні спільною ідеєю розвитку національної та міжнародної економіки, виведення співробітництва на якісно новий рівень, переповненні бажанням ділитися своїми здобутками та перспективним баченням реорганізації сучасного простору, скооперувалися задля майбутнього держави.

Вітальне слово на урочистому відкритті першим взяв ректор ДНУ Микола Поляков, який щиро привітав гостей та організаторів заходу із відкриттям наукового з'їзду міждержавного масштабу та гідно відзначив внесок декана факультету міжнародної економіки професора Наталії Стукало в регулярність проведення конференції.

Серед гостей були високопосадовці й науковці різних рівнів управління та впливу на суспільну думку – Станіслав Молоков, радник голови Дніпропетровської облдержадміністрації, Тарас Фініков, президент Міжнародного фонду досліджень освітньої політики, Георгій Сігуа, віце-президент Всеукраїнської асоціації еконо-

містів-міжнародників, а також директор з міжнародних відносин Університету прикладних наук в Німеччині Райнер Венер.

Протягом двох днів 22-23 березня актуальні питання розвитку економіки, освіти та бізнесу обговорювалися у сучасному форматі панельних дискусій, де, за правилами проведення такої форми комунікації, експерти визначених напрямів та учасники диспутів висвітлювали свою думку щодо певної проблеми під модераторською організацією – визначних науковців факультету міжнародної економіки, професорів, завідувачів кафедр. Серед напрямів роботи конференції заслугоували на увагу дискусії стосовно сучасних трендів економічного розвитку (модератор професор Сергій Сардак), ефективності глобалізації для економіки та суспільства (модератор професор Наталія Мешко) й управлінських та технологічних інновацій у сучасній освітній політиці (модератор професор Тарас Фініков).

Культурним завершенням наукової події було відвідування історичної вистави «Княгиня Ольга» в Дні-

Професор Райнер Венер презентує доповідь «Соціально відповідальний бізнес для циркуляції економіки: уроки німецького досвіду»

пропетровському академічному театрі опери та балету. Майбутнє України залежить від свідомих людей, активістів, науковців, соціально-відповідальних бізнесменів, які спільними зусиллями створюють гармонійний простір для розвитку.

Із матеріалами конференції можна ознайомитися на сайті факультету міжнародної економіки <http://fme.dnu.dp.ua>

Марина КАЛЬНИЦЬКА, старший викладач кафедри менеджменту та туристичного бізнесу

ПРАГНУТИ МАКСИМУМУ

Професор ЛНУ ім. І. Франка Василь Лизанчук вручає Оксані Алексєнко диплом за III місце

Під дахом першого корпусу Дніпровського університету зібралося 66 студентів із найрізноманітніших куточків України: від Львова до Донецька, від Сум до Бердянська. Можна скільки завгодно говорити про боротьбу, але не варто випускати з поля зору елемент урочистості і єднання, про який, зокрема, говорив професор ЛНУ ім. Івана Франка Василь Васильович Лизанчук: «Студенти навчальних закладів України знайомляться, пізнають себе. Таким чином, робиться підсвідоме єднання українців у соборну державу».

Як і кожне серйозне дійство, олімпіада розпочалася з привітального слова. Від факультету систем і засобів масової комунікації ДНУ слово взяв декан Володимир

ОЛІМПІАДА: ДВА КРОКИ ДО ПЕРЕМОГИ

5-6 квітня в нашому університеті відбувся другий етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальностей «Журналістика» і «Реклама і зв'язки з громадськістю».

Дмитрович Демченко. Він зауважив, що наш факультет є третім «найстаршим» місцем в Україні, де готують журналістів. До того ж Володимир Дмитрович побажав успіху всім учасникам олімпіади й розгорнув тему ролі університету в житті кожного студента: «Запрограмувати у вашому віці те, що знадобиться у житті – важко. Тому я завжди кажу, що університет може дати кожному студенту стільки знань, скільки він здатен взяти».

Завдання олімпіади були далеко не такі складні, як очікувалось. Все те, що учасники мали виконати – це матеріал першого, другого й третього курсів. На відміну від шкільних олімпіад, які ґрунтуються на поглиблених знаннях, отриманих у позаурочний час, студентські змагання змусили згадувати те, що декілька років длуало аудиторіями дев'ятого корпусу. Ключовою особливістю студентської олімпіади є час, відведений на виконання завдань. Година тестів – це цілком достатньо, а от дві години на творчий конкурс – це вже справа поставленого завдання. Якщо члени журі хочуть визначити, хто здатен написати якнайкращий матеріал протягом максимально короткого терміну, то дві години – це навіть забагато. Однак, якщо ми говоримо про творчий потенціал студента і його вміння заглибитись у сутність проблеми, то, на думку студентської спільноти, до конкурсного часу слід додати півтори або навіть дві години (з ураху-

ванням того, що творче завдання пишеться від руки).

Приємно констатувати, що за підсумками олімпіади ДНУ не залишився поза когортою переможців. Студентка третього курсу Оксана Алексєнко залишила позаду майже всю Україну і посіла третє місце у загальному заліку напрямку «Журналістика». Після того, як емоції від виграшу трохи стихнули, Оксана прокоментувала своє досягнення наступним чином: «Олімпіада – це дійсно складне випробовування, особливо для тих, хто бере участь у такому заході вперше. Однак, не все так страшно, як здається на перший погляд. Якщо ти доклав достатньо зусиль для підготовки та налаштувався на плідну роботу протягом олімпіади – неодмінно все вдасться. Як на мене, головне – розуміти, що це лише певний життєвий етап, який треба пройти, аби стати сильнішим та набути нових навичок у своїй майбутній професії».

Наступного року ДНУ ім. Олеся Гончара знову прийматиме Всеукраїнську олімпіаду з журналістики. Вже зараз викладачі ставлять перед потенційними учасниками завдання вирвати перше місце для нашого університету. Цьогорічна олімпіада показала, що перемога – це не мрія із серії «от якби». Тепер вона стала ціллю номер один! І, до того ж, абсолютно реальною.

Ігор МАЛІСНКО, студент факультету систем і засобів масової комунікації, переможець у номінації «Найповніше розкриття теми»

ШКОЛА ДОБРОЧИННОСТІ

ВЕЛИКОДНІЙ ЯРМАРОК

Економічний факультет – це справжня сім'я, і рада студентів організувала традиційний благодійний ярмарок. Кожна група презентувала якісь смаколики: від шоколадних кексів до шарлотки з яблуками, від печива до пирогів та тістечок.

Приємно зазначити, що відгукнулися і викладачі нашого факультету. Тому одночасно був організований благодійний ярмарок творчих робіт: тут були картини та ікони, деревце, виготовлене власноруч із бісеру, розмальовані українським орнаментом писанки. Словом, уся атмосфера добра і сімейного затишку навкруги нагадувала про прийдешній Великдень.

Зібрані під час ярмарку кошти підуть на підтримку дитячого будинку, куди традиційно юні економісти привозять подарунки до свят.

Зичимо кожному миру, нехай у кожний дім прийде благодать, а близькі та рідні будуть оточені турботою та підтримкою!

Юрій ГУРТОВИЙ, студент економічного факультету

До добродійної справи долучилися Юлія Щавелева, Аделін Убаба, Ірина Андросова, Павлина Галац

КОМПЕТЕНТНО

ДІЄВИЙ ЗАСІБ ПСИХОЛОГІЧНОЇ САМОРЕГУЛЯЦІЇ

«Розвиток почуття імпровізації», «Наші межі», «Усвідомлення власного емоційного стану та засоби керування ним», «Відповідальність і довіра в парі» – за такими темами фахівці психологічної служби ДНУ проводять заняття з тілесно-рухових технік.

Спеціальна танцювальна програма на основі соціальних латино-американських танців розроблена з метою допомогти молоді усвідомити своїх відчуттів та імпульсів. Сьогодні це затребуваний напрям у сучасній практичній психології, синтетичний прийом «зцілення душі через роботу з тілом». Загальною основою цих практик є розуміння того, що тіло і психіка взаємопов'язані, тобто зміни у тілесних і рухових паттернах викликають зміни в емоційній, мисленевій і поведінковій сферах, адже до

90% інформації про наше ставлення до оточення ми повідомляємо не словами, а сигналами тіла.

Чому так важливо вміти поєднувати наші тілесні відчуття і їх розуміння? Реальність свідчить про те, що молодь має певні труднощі в поєднанні тілесних відчуттів і їх розуміння, раціональної інтерпретації і, як результат, управлінні ними. Це свідчить про те, що в нашій культурі у людей переважають або емоції без аналізу, або раціональний аналіз без переживання своїх відчуттів.

В основі танцювальних тілесно-рухових технік лежить ідея розвитку невербальних компонентів спілкування і активізації психомоторики.

За допомогою спеціальних технік студенти зможуть навчитися «проживати» у тілі свої почуття, перебуваючи «тут і зараз», а потім інтерпретувати те, що відбувається в даний конкретний момент з ними. Це дозволяє навчитися свідомо ставитися до своїх почуттів та емоцій.

Усі учасники зможуть оволодіти навичками усвідомлення і контролю за своєю експресивною руховою поведінкою, збагатити власну «мову» невербальної комунікації. А завдяки груповій фор-

мі занять отримають об'єктивне підтвердження покращення якості свого невербального спілкування.

Запрошуємо студентів і співробітників університету до групових занять та покращення якості свого психічного стану, навичок міжособистісного спілкування. Заняття відбуваються кожного вівторка з 14-00 до 16-00. Обов'язкова реєстрація за телефоном: 745-40-60 або на сторінці у Facebook: Психологічна служба ДНУ ім. Олеся Гончара.

Сергій МОЛЧАНОВ, практичний психолог психологічної служби ДНУ

26.04.18
№4
(2951)

До 100-річчя класика української та світової літератури, видатного випускника університету Олеса Гончара студентський театр факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства «Відлуння» поставив на сцені Палацу студентів виставу за мотивами роману «Людина і зброя».

Майже півроку тому ми почали підбирати акторів на ролі у виставі. З деякими визначилися швидко, наприклад, на роль головної героїні Тані Криворучко затвердили Тетяну Тесленко. Коли я наважився випробувати свої акторські здібності в театрі «Відлуння», одразу відчув спорідненість із запропонованою мені роллю студента-інтелектуала Мирона Духновича. Незважаючи на брак хлопців на філологічному факультеті, неочікувано швидко вдалося набрати чоловічий склад, напрощуд артистичними виявилися першокурсники англійського відділення. Роль Павла Дробаха отримав Владислав Сипало, Богдана Колосовського – Сергій Биковський, Слави Лагутіна – Веретельников Павло, Андрія Степури – Влад Согутовський. Розгорнулася боротьба між дівчатами за ролі Мар'яни й Ольги, які заслужено отримали студентки четвертого курсу Анастасія Матюхай і Валерія Гриньова.

Згодом відбулися перші спроби осягнути творчість Олеса Терентійовича та повністю поринути в ті важкі часи червня 1941 року, коли ще «безтровожно ходили по місту ті, які вмирати муть на рубежах, ітимуть в оточеннях, горітимуть у кремацій-

Художній керівник Олександра Гонюк і актори театру «Відлуння» дякують глядачам за емпатію

них печач концтаборів». Саме ці перші рядки митця майстерно відтворюють тривогу, що простежується в динамічному сценарії, написаному доцентом кафедри української літератури Іриною Володимирівною Пасько. Війна вривається у світ персонажів настільки швидко та неочікувано, що майже до останнього свого подиху вони не вірять у реальність того, що відбувається, і мріють про мирне життя й щасливе майбутнє. Саме ця романтична віра в перемогу й те, що ця війна – «останній кошмар на землі», допомагає кожному з героїв залишитися людяним і чесним в страшному горнілі війні. Крапкою в рішенні піти на фронт стає сцена з воєнкомом (Артур Мартіросян) та жінкою-службовцем (Катерина Бражко) у воєнкоматі, коли студенти здають свої відстрочки, а глядач дізнається про силу духу Колосовського, який у важкі часи тоталітаризму не зрікся батька,

визнаного «ворогом народу».

Під чутливим і вмілим керівництвом режисера-постановника Олександри Валеріївни Гонюк актори ґрунтовніше заглиблювались у світобачення персонажів, формували образи, вилітаючи в них свої думки та світосприйняття. Випускниця ФУФМ Вікторія Ярова, граючи матір Духновича, розчулювала до сліз не тільки під час прем'єри, а й навіть на репетиціях як прихильників прози Гончара, так і тих глядачів, які до цього не були знайомі з його антивоєнною творчістю, народившись під мирним небом. Крім надзвичайно виразного пацифістського мотиву, провідним у романі «Людина і зброя» є мотив кохання: між Танею та Богданом, Мар'яною і Славком, Ольгою та Андрієм, у серці якого є місце лише для Мар'яни. Смерть Лагутіна, гнітюче підсилена танцем-боротьбою між його душею та Смертю, а також напруга відчаю Мар'яни, коли

вона, вагітна, дізнається про смерть свого чоловіка, є тими трагічними епізодами вистави, які змушують співчувати героям кожного глядача. Апогею напруження вистава сягає під час нічної бесіди між солдатами, вилітаючи в них свої думки та світосприйняття. Випускниця ФУФМ Вікторія Ярова, граючи матір Духновича, розчулювала до сліз не тільки під час прем'єри, а й навіть на репетиціях як прихильників прози Гончара, так і тих глядачів, які до цього не були знайомі з його антивоєнною творчістю, народившись під мирним небом. Крім надзвичайно виразного пацифістського мотиву, провідним у романі «Людина і зброя» є мотив кохання: між Танею та Богданом, Мар'яною і Славком, Ольгою та Андрієм, у серці якого є місце лише для Мар'яни. Смерть Лагутіна, гнітюче підсилена танцем-боротьбою між його душею та Смертю, а також напруга відчаю Мар'яни, коли

вона, вагітна, дізнається про смерть свого чоловіка, є тими трагічними епізодами вистави, які змушують співчувати героям кожного глядача. Апогею напруження вистава сягає під час нічної бесіди між солдатами, вилітаючи в них свої думки та світосприйняття. Випускниця ФУФМ Вікторія Ярова, граючи матір Духновича, розчулювала до сліз не тільки під час прем'єри, а й навіть на репетиціях як прихильників прози Гончара, так і тих глядачів, які до цього не були знайомі з його антивоєнною творчістю, народившись під мирним небом. Крім надзвичайно виразного пацифістського мотиву, провідним у романі «Людина і зброя» є мотив кохання: між Танею та Богданом, Мар'яною і Славком, Ольгою та Андрієм, у серці якого є місце лише для Мар'яни. Смерть Лагутіна, гнітюче підсилена танцем-боротьбою між його душею та Смертю, а також напруга відчаю Мар'яни, коли

час кожної репетиції. Злагодженість, чуття «єдиної родини», постійна взаємодтримка та розуміння причетності до знакової події в історії Дніпровського національного університету імені Олеса Гончара та всіх тих, хто пов'язав із ним своє життя, – усе це допомогло наблизитися до поставленої мети.

Показ вистави «Людина і зброя» на урочистому зібранні вченої ради університету викликав бурхливі оплески, слова вдячності глядачів і неймовірні враження в усіх учасників вистави, що ще раз підтверджує самобутність мистецького таланту Олеса Гончара, актуальність його творів та відчуття непроминутих життєвих істин, уміння викликати «відлуння почуттів» із самих глибин людської душі.

Максим ЧУРКОВ,
актор театру «Відлуння»,
студент факультету української
й іноземної філології та
мистецтвознавства

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

провідного наукового співробітника НДЛ динамічної металофізики кафедри експериментальної фізики та фізики металів факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем (д/б теми 1-337-18) – 2 штатні одиниці (повні ставки);

старшого наукового співробітника НДЛ динамічної металофізики кафедри експериментальної фізики та фізики металів факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем (д/б теми 1-337-18) – 2 штатні одиниці (повні ставки);

наукового співробітника НДЛ динамічної металофізики кафедри експериментальної фізики та фізики металів факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем (д/б теми 1-337-18) – 1 штатна одиниця (повна ставка);

молодшого наукового співробітника НДЛ наземної екології, лісового ґрунтознавства та рекультиваци земель НДЛ біології (д/б теми 1-336-18) – 1 штатна одиниця (повна ставка).

Документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації.

професора кафедри гідрометеорології та геоєкології – 1,0 ставки за штатним розписом;

професора кафедри української мови – 1,0 ставки за штатним розписом;

професора кафедри обчислювальної математики та математичної кібернетики – 1,0 ставки за штатним розписом;

професора кафедри теоретичної та комп'ютерної механіки – 0,6 ставки за штатним розписом;

професора кафедри української літератури – 0,75 ставки за штатним розписом;

доцента кафедри іноземних мов для інженерно-технічних та природничих спеціальностей – 1,0 ставки за штатним розписом;

Документи на конкурс приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації.

Вимоги до претендентів:

На посаду провідного наукового співробітника НДЛ можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь доктора або кандидата фізико-математичних наук, досвід роботи не менше 20 років у науково-дослідних лабораторіях, наявність друкованих праць або дипломів на відкриття, або авторські посвідчення на винаходи, або корисні моделі, а також реалізовані на практиці результати, вільно володіють державною мовою України;

На посаду старшого наукового співробітника НДЛ можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук або без ступеня, досвід роботи не менше 10 років у науково-дослідних лабораторіях, наявність друкованих праць або дипломів на відкриття, або авторські посвідчення на винаходи, або корисні моделі, а також реалізовані на практиці результати, вільно володіють державною мовою України;

На посаду наукового співробітника НДЛ можуть претендувати особи, які

мають науковий ступінь кандидата наук або без ступеня, досвід роботи не менше 5 років у науково-дослідних лабораторіях, наявність друкованих праць, вільно володіють державною мовою України;

На посаду молодшого наукового співробітника НДЛ можуть претендувати особи, які мають вищу освіту, стаж роботи за фахом не менше 3 років, за наявності наукового ступеня, закінчення аспірантури та проходження стажування без пред'явлення вимог до стажу роботи, вільно володіють державною мовою України;

На посаду професора можуть претендувати особи, які мають вчене звання професора або особи, які мають науковий ступінь доктора наук і вчене звання доцента (старшого дослідника або старшого наукового співробітника), або особи які мають науковий ступінь доктора наук, друковані навчально-методичні (наукові) праці, що використовуються у педагогічній практиці за профілем діяльності кафедри, готують кандидатів наук, вільно володіють державною мовою України;

Дніпровський національний університет імені Олеса Гончара з глибоким сумом повідомляє, що 13 квітня 2018 року пішов з життя доцент кафедри клінічної лабораторної діагностики

Сергій Анатолійович БЕЗБОРОДЬКО.

Колектив факультету медичних технологій діагностики та реабілітації висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
– щомісячна (крім серпня) газета
Дніпровського національного
університету ім. О. Гончара.

Т. в. о. редактора А. М. БАХМЕТЬБА
Фотограф С. О. ВЕЛІКОДІЙНИЙ
Засновник і видавець – Дніпровський
національний університет ім. О. Гончара.

Свідцтво про державну реєстрацію
ДП № 2190-928ПР від 27 вересня 2017 р.
Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.
Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор.

Редакція залишає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.
Претензії до публікації приймаються протягом місяця. При передруках посилання на газету «Дніпровський університет» обов'язкове.
Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпровський університет».

Адреса редакції: м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72, кім. 202. Тел. 374-98-20.
E-mail: gazeta@dnulive.dp.ua.
Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua/gazeta
Газета віддрукована у друкарні ПП «Ліра ЛТД», м. Дніпро, вул. Наукова, 5. Індекс 49010.
Зам. 82. Тираж 1320.